

вна, и вознесе ёго во всеожжениe вмѣстw Исаака сына
своегѡ. И нарече Авраамъ имѧ мѣсту томъ, Госпόдь
видѣ: да речутъ днѣсъ: на горѣ Госпόдь ѹбýса. И воз-
звѣ аггелъ Госпόдни Авраама вторицю съ небесе, гла-
гола: мио самъ изъ клѣхса, глаголетъ Госпόдь, єшже
ради сотворилъ еси глаголъ сей, и не пощадїлъ еси сы-
на твоегѡ возлюбленагѡ мене ради: въистинu благот-
словъ благословлю тѧ и оумиожам оумно же съмъ твоe,
и кѡ свѣзды небесныя, и кѡ песокъ въ краине моря: и
наслѣдитъ съмъ твои грады спостатвъ: И благосло-
вѧтъ и съмени твоемъ ки изыцы земли, занеже по-
слушалъ еси гласа моего. Возвратися же Авраамъ ко
брокомъ своимъ, и воставши идоща външко клаадаю
клатвенному: и вселися Авраамъ оу клаадаю клатвен-
нагѡ.

И не можаше Іосифъ оудержатися въ смѣ пред-
стоіицимъ ємъ, но рече: што ските всѣхъ ѿ мене: и не
предстоаше ни єдину Іосифу, єгда познавашася брати
своей. И испусти глацъ съ плачемъ: слышаша же вси єг-
иптане, и слышано бысть въ домъ Фараона въ. Рече
же Іосифъ брати своей: азъ єсмъ Іосифъ: єщё ли б-
тецъ мой живъ есть; и не могаша брати ѿвѣщати ємъ:
смѣтишася ко. Рече же Іосифъ брати своей: приблѣ-
житеся ко мнѣ, и приближишася. и рече: азъ єсмъ Іо-
сифъ братъ вашъ, єгоже продасте во єгипетъ. Нынѣ
оубо не спорбите, никакъ жестокъ въамъ да ѿвѣтса, икѡ
продасте мѧ съмъ, на жизнъ во послѧ ма Богъ предъ
вами. Сїе во второе либо гладъ на землю, и єщё путь
лико штата, въ никакже не будетъ ѿраній, ни жатвы.
Поглаво ма Богъ предъ вами штативити въамъ штанокъ
на землю, и препитати въашъ штанокъ вѣлий. Нынѣ оу-
ко не вы погласите мѧ съмъ, но Богъ: и сотвори ма